

Království ledu

Daniel Landa

*: Jestli si miláčku myslíš,
že si budeš dělat, co chceš,
tak to se děvenko pleteš,
to tedy nebudeš.
Tady je totiž Praha,
tady se máš, pokud funguješ.
Raději mě nechtěj vidět,
když se doopravdy vztekám,
to se potom lekám sám sebe.

1. Někdy mám chuť to všechno zabalit a vypadnout.
Někdy se dusím, někdy brečím, že se nejde hnout.
Mám slzet na polštář a doufat, že se tvrdá skála
změní k nepoznání?
2. Někdy mám chuť tu všechno rozbít! To se může stát.
Někdy hořím touhou všechno na prach rozmetat,
dát bombu do základů hradu pána mého světa
místo díkuvzdání.

R: V království ledu vládne led.
Raději nechtěj o ničem přemýšlet,
ať se nedozvíš, kdo jsi, o tom je lepší lhát.
V království ledu vládne chlad.
Barbína musí pána poslouchat.
Bude se smát, pěkně fungovat a hodnou hrát.

3. Láska je zvláštní hrou,
dva hráči musí chtít hrát.
My místo lodi ledovou krou plujem zítřku vstříc.
4. Pronikne paprsek tmou
nebo je čas už se pomalu bát,
že stíny od nás už neodtáhnou a že není co říct?

R: V království ledu vládne led...